

F. t. l. om ophævelse af forældede regler

udstede tilladelser m.v. uden lovhjemmel ... Efter min opfattelse bør det imidlertid løbende overvejes, om et område bør lovreguleres - og i givet fald bør der tilvebringes udtrykkelig lovhjemmel til at give tilladelser m.v. og udstede regler.«

Til § 3

§ 3 undtager private rettigheder, aftaler og indskrænkninger, der muligvis kunne være omfattet af lovens § 1. Det præciseres, at gældende skøder, pantebrev og tinglyste servitutter ikke ophæves af denne lov.

Denne præcisering medtages for det tilfælde, at der fortsat eksisterer sådanne gamle skøder m.v., der enten udspringer af love m.v., der ophæves ved dette lovforslag, eller som er underskrevet før 1871 af kongen eller hans ministre.

F.eks. anfører justitsministeren i besvarelsen af spørgsmål S 775, folketingsåret 1998-99, jf. Folketingets forhandlinger side 2887, at »Bankhæftelsesobligationer med den tilhørende pantesikkerhed kan i nogle tilfælde efter transport til ejeren være blevet overdraget til private kreditorer. I sådanne tilfælde kan bankhæftelsen stadig være aktuel ...«.

Et andet eksempel er, at Christian den Første pantsatte Orkney- og Shetlandsøerne i 1468. Gælden er ikke senere blevet indfriet, og der kunne derfor opstå tvivl om, hvorvidt dette og andre pantsætningsdokumenter fra før 1871 ophæves.

Imidlertid synes det omtalte panteforhold ikke længere at være relevant for Danmark, da øerne tilhørte Norge og gælden (jf. justitsministerens besvarelse, bilag § 7-88, af 2. marts 2000 af Finansudvalgets spørgsmål nr. 26 af 25. januar 2000, bilag § 7-78) vedrørte Norge.

Hvorvidt et skøde, et pantebrev eller en servitut fortsat er gældende, skal afgøres af domstolene, og forslaget er ikke til hinder for, at dommerkontorerne kan slette rettigheder og servitutter m.v. af tingbøgerne efter tinglysningslovens § 20, såfremt rettighederne/servitutterne må anses for at være bortfaldet.

I stk. 2 undtages fundatser m.v., som fortsat må formodes at være i brug. Årsagen til denne undtagelse er, at disse fundatser m.v. kan være (skulle være) godkendt af kongen. Dette kunne måske føre til tvivl om, hvorvidt denne lovs § 1 også ophævede disse »regler« af privat karakter. Som eksempel kan nævnes fundats af 18. januar 1760 for Arne Magnussens Legat (Den Arnamagnæanske Stiftelse), som ændret ved lov nr. 194 af 26. maj 1965.

Til § 4

Vedtagelsen af et lovforslag så omfattende som nærværende må have en særlig bestemmelse indbygget til at samle op på de tvister, der kan følge. Problemet er imidlertid, at der skal angives en rammebestemmelse, der kan samle op på nogle eventuelle bestemmelser, som ikke kendes. Ingen har nemlig det præcise overblik over, hvad der findes af love og retsfor skrifter fra før 1870. Forslagsstillerne ønsker imidlertid ikke at bringe folk ud i problemer som følge af vedtagelsen af dette lovforslag. Derfor denne § 4, hvorved der kan samles op på de ændringslove, der måtte være vedtaget gennem årene, men som Retsinformation m.v. ikke har oplyst. Det er dog kun regulære ændringslove og ikke administrative forskrifter m.v.

For at undgå eventuel tvivl præciseres det, at ændringer i fortsat gældende regler som følge af love og retsfor skrifter, der ophæves ved denne lov, fortsat er gyldige. Da der især tidligere blev vedtaget »ændringer« i form af tillæg m.v., er det foreslået, at kun ændringer i form af egentlige ændringslove m.v. bibeholdes.

Med egentlige ændringslove m.v. menes f.eks. en forskrift med følgende indhold: »I forordning af dd mm 18xx ophæves § y« eller »I forordning af dd mm 18xx affattes § y således: ...«.

Såfremt tillægslove fra før 1871 fortsat skal være gældende, skal de undtages positivt fra ophævelsen. Dvs. de skal være nævnt i § 2. Udvalgsarbejdet med nærværende forslag må klarlægge, om der findes bestemmelser, som skal medtages i § 2. Forslagsstillerne er naturligvis indforstået med at medtage disse som ændringsforslag.

Til § 5

Der er til flere af lovene m.v., der ophæves ved dette lovforslag, vedtaget ændringslove m.v., tillæg og regler om forståelsen. Disse forskrifter ophæves også, medmindre de er nævnt i § 2. Regler udstedt i medfør af de ophævede regler ophæves ligeledes. Således ophæves

- Lov nr. 30 af 17. marts 1882 indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lovene om Redningsvæsenet af 26de Marts 1852 og 4de Marts 1857, og
- Lov nr. 124 af 20. april 1926 om ændring i amtstueforordningen af 8. juli 1840 vedrørende opkrævning m.v. af skatter og afgifter af fast ejendom med senere ændringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 62 af 23. februar 1966, som ændret ved lov nr. 69 af 3. marts 1971 om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.